

saa man har i det Hele taget ikke kunnet overbevise sig om, at der vil kunne opnaas noget væsentlig godt ved denne Foranstaltning. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 140 og 141 og et Forslag, som jeg har tilladt mig at stille paa Flertallets Begne udenfor Vædringsforslagslisten, gælder det samme, som jeg sagde om de første Forslag, at det jo er Ting, som ere diskuterede og behandlede her i Tinget før. Det samme gælder Nr. 142. Nr. 143 er et nyt Spørgsmaal. Det angaar et forkortet Kurus til Uddannelse af Premierløjtnanter i Artilleriet. Om Nødvendigheden deraf har Flertallet heller ikke kunnet overbevise sig. Og i det hele taget er — det kan jeg gerne sige her med det samme — Flertallet selvfølgelig lige overfor den Maade, hvorpaa den højtærede Krigsminister stiller sig til Bevillingerne her i Tinget, meget utilbøjelig til at gaa ind paa nogen som helst Foranstaltning, som forterer under den højtærede Krigsminister. Det er jo en selvfølge, at naar vore Bøteringer her blive saa lidet respekterede, som de blive under dette Ministerium, er der en stor Utilbøjelighed til at imødekomme Ønsker, som komme fra den Side. Under Nr. 144 er stillet Forslag om at bevilge 3,000 Kr. til Erstatning for Ulemper, som foranlediges Vedsejere ved militære Øvelser. Som det muligvis er ærede Medlemmer bekendt, erstattes den Skade, som sker paa Marker og i det hele taget paa Ejendomme ved militære Øvelser, efter Lovgivningens Bestemmelser efter Takstation, saaledes at de paagældende Vedsejere holdes skadesløse. Det er imidlertid i Anmærkningerne udtalt fra Regeringens Side, at man mener, at der ved militære Øvelser fremkaldes visse Ulemper for Vedsejernes navnlig for dem, der bo i Nærheden af Garnisonssteder og Steder, hvor Troppesafdelinger hyppigt marchere forbi, som ikke bestemt kunne taksæres, men som alligevel have Betydning for de paagældende Vedsejere. Flertallet har ikke kunnet overbevise sig om, at der var Anledning til at gaa ind paa dette Ønske. Det vil være saa overordentlig vanstelig at taksere den Slags Ulemper, som fremkomme paa den Maade, hvor der ikke foreligger nogen bestemt Bestadigelse, at man frygter for, at der vil kunne gøre sig uberettigede Hensyn gældende ved Fordelingen, og man mener, at der i det hele taget vil være et saa ringe og usikkert Grundlag for Fordelingen af disse 3,000 Kr., at man ikke har kunnet gaa ind paa at bevilge dem. Derefter følger Vædringsforslagene Nr. 145, 146 og 147, om hvilke det samme gælder, som jeg har sagt om andre Forslag, at de ere afgjorte flere Gange her i

Tinget. Derimod ere Nr. 148 og 149 nye. De angaa et Forslag om at anvende 4,000 Kr. til Husflidens Fremme blandt det indskaldte Mandskab og 1,000 Kr. til Brevbuevæsenets Fremme. Med Hensyn til de 4,000 Kr. til Husfliden skal jeg sige, at hvad der væsentlig har bevirket, at Flertallet ikke har kunnet slutte sig til denne Bevilling, er dette, at man frygter for, at en saadan Foranstaltning af Mandskabet vilde blive betragtet som at man forlangte nogen yderligere Tjeneste af dem. Endstønt man paa ingen Maade tror, at de Afdelingschefer, som vilde saa Lejlighed til at anvende dette Beløb og etablere Husflid i deres Afdelinger, selv vilde bidrage til at fremkalde denne Forestilling eller paa nogen Maade ville søge at tvinge Mandskabet til at deltage i et saadant Kurus, har man dog den Frygt, at Mandskabet desuagtet uvilkaarlig vilde komme til at betragte dette som Tjeneste, og man har som Følge deraf ikke ønsket at bevilge Beløbet. Med Hensyn til de 1,000 Kr. til Brevbuevæsenet maa jeg henholde mig til, hvad jeg sagde før. Det er den Utilbøjelighed, der er hos Flertallet til i det hele taget at gaa ind paa yderligere militære Foranstaltninger under de nuværende Forhold, som gør, at man har stillet sig uvillig til denne Bevilling. Med Hensyn til de følgende tre Vædringsforslag Nr. 151—153 gælder det, som tidligere er sagt, at det er Medstættelser, der ske i Overensstemmelse med, hvad der tidligere er vedtaget her i Tinget. Nr. 154 angaar en Forhøjelse, der er forlangt til Krudtansstættelse, som er begrundet derved, at det røgfri Krudt er dyrere end det Krudt, som man tidligere har anstættet. Man har dog troet, at der anskaffes et tilstrækkeligt Quantum Krudt med den Bevilling, som Flertallet er villigt til at give, og mener derfor at burde tilraade Tinget at stemme for Flertallets Vædringsforslag. Nr. 155—157 angaa Rjøbenhavns Befæstning, saa dem behøver jeg vel ikke nærmere at omtale og heller ikke at motivere, hvorfors Flertallet ikke vil stemme for disse Bevillinger. Nr. 158 angaar 2,000 Kr. til Bornholms Væbning, ligeledes et ældre Spørgsmaal, som en Gang er afgjort her i Tinget. Nr. 159—61 ere tiltraadte, hvormod Flertallet selvfølgelig modsætter sig Udgiften til det militære Gendarmerikorps. Dermed ere vi færdige med § 22, og vi komme saa til de Vædringsforslag, der ere stillede til § 26, 4de Affnit. Der er en Række Vædringsforslag til dette Affnit, der gaar fra 213—219. De ere stillede i Overensstemmelse med Tingets tidligere Beslutning om at holde de militære Udgifter paa et nogenlunde moderat Standpunkt, og jeg tror ikke, man vil finde